

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Nadejda Toma, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020, declarat de avocatul Nicolae Stroncea, în numele inculpatului

Bondarenco Ion XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>11.12.2019 – 20.12.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.01.2020 – 21.10.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.01.2021 – 15.03.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 20 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Bondarenco Ion a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la **3 ani și 4 luni închisoare**, fără amendă.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Drochia din 27.12.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **3 ani și 6 luni închisoare**, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 24.12.2019, cu includerea perioadei arestării preventive de la 25.10.2019 până la 20.12.2019.

De la Bondarenco I. s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru procedura de extrădare în sumă de 54.126,56 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Stoica G., însă în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că Bondarencu I., împreună cu Stoica G., născut la XXXXXX și cu Stoian D., născut la XXXXXX, aflându-se toți trei pe XXXXXX, XXXXXX, în apropierea sediului Oficiului Cadastral, observându-l pe Niculeac P., născut la XXXXXX, domiciliat în XXXXXX, XXXXXX XX, acționând în scop de cupiditate, prin prezența și comportamentul său, având aceeași atitudine față de cele întâmplate și acționând împreună, adică prin admiterea tacită a acțiunilor sale reciproce, a acceptat tacit acțiunile infracționale a lui Stoian D., care a sustras în mod deschis de la Niculeac P. portmoneul în care se aflau 300 lei și documente de identitate, și anume, pe când Stoian D., apropiindu-se împreună cu cei doi însoțitori ai săi față de Niculeac P. și i-a smuls portmoneul din mâinile acestuia, iar atât Bondarencu I., cât și Stoica G. nu au intervenit în careva mod pentru a stopa acțiunile ilegale a lui Stoian D., astfel că ultimul, având susținerea celor doi, adică a lui Bondarencu I. și Stoica G., a sustras în mod deschis, fără careva impedimente, bunurile de la Niculeac P., după care, Bondarencu I. a primit de la Stoian D. 100 lei, din banii sustrași, iar în rezultatul acțiunilor celor trei, victimei Niculeac P. i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 300 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, i-a încadrat acțiunile pe art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal se pedepsește cu **închisoare de la 5 la 7 ani** cu sau fără amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, că inculpatul beneficiază de reducerea limitelor de pedeapsă conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se caracterizează pozitiv, a reparat pagubă cauzată părții vătămate, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cele atenuante fiind - recunoașterea vinei și căința sinceră, că a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia din 27.02.2018 în baza art. 174 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an, că a comis infracțiunea în perioada termenului de probațiune, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Nicolae Stroncea a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanța atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

Nu au fost aplicate nici prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au

atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

La fel, instanța a omis personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, are loc permanent de trai, a achitat integral prejudiciul material și moral părții vătămate, are la întreținere un copil minor bolnav, pentru întreținerea și educarea cărui este nevoie de ajutorul spiritual, financiar, fizic și intelectual al tatălui.

Pe lângă aceasta, la momentul emiterii sentinței, inculpatul avea executată sentința Judecătorei Drochia din 27.02.2018, antecedentul penal fiind deja stins, dar instanța i-a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, adăugând parțial din sentința deja executată o parte din ea.

Or, conform certificatului eliberat de către Biroul de Probațiune Glodeni, Bondarencu I. a fost exclus de la evidență la 14.03.2019, în temeiul art. 275 alin. (1) lit. h) Cod de executare, datorită respectării de către condamnat a comportamentului stabilit prin hotărârea judecătorească și expirarea termenului de probă.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Bondarencu Ion a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la **3 ani și 4 luni închisoare**, fără amendă.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătorei Drochia din 27.12.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **3 ani și 6 luni închisoare**, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 21.10.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 25.10.2019 până la 21.10.2020.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Bondarencu I., născut la 08.10.2000, la 25 decembrie 2018, aproximativ la orele 21.30, fiind împreună cu Stoica G., născut la XXXXXX și cu o persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, aflându-se toți trei pe XXXXXX, XXXXXX, în apropierea sediului Oficiului Cadastral, observându-l pe Niculeac P., domiciliat în XXXXXX, XXXXXX XX, acționând în scop de cupiditate, prin prezența și comportamentul său, având aceeași atitudine față de cele întâmplate și acționând împreună, adică prin admiterea tacită a acțiunilor sale reciproce, a acceptat tacit acțiunile infraționale ale persoanei în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, care a sustras în mod deschis de la Niculeac P. portmoneul în care se aflau 300 lei și documentele de identitate, și anume, pe când persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, apropiindu-se împreună cu cei doi însoțitori ai săi de Niculeac P. și i-a smuls portmoneul din mâniile acestuia, iar atât Bondarencu I., cât și Stoica G., nu au intervenit în careva mod pentru a stopa acțiunile ilegale ale persoanei, astfel că ultimul, având susținerea celor doi, adică a lui Bondarencu I. și Stoica G., a sustras în mod deschis, fără careva impedimente, bunurile de la Niculeac P., după care, Bondarencu I. a primit de la persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă 100 lei din banii sustrași, iar în rezultatul acțiunilor celor trei, Bondarencu I., Stoian D. și persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, victimei Niculeac P. i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 300 lei.

Instanța de apel a statuat că, omiterea de către acuzare a indicării timpului comiterii faptelor a fost înlăturată prin ordonanța de modificare a învinuirii din 21.10.2020. Această modificare nu constituie o agravare a situației inculpatului, iar nefiind schimbată încadrarea juridică a acțiunilor lui, nu i-a fost îngădit în careva mod dreptul la apărare.

Astfel, doar în acest aspect, se admite apelul declarat, cu casarea parțială a sentinței în latura dată, cu pronunțarea unei hotărâri noi, în rest, sentința urmând a fi menținută fără modificări.

Ori, afirmațiile apărării privind asprimea pedepsei sunt declarative, nefiind constatat vreun temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a mai fost judecat și a comis fapta în termenul de probă stabilit anterior.

Instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, just a reținut că infracțiunea săvârșită se pedepsește cu **închisoare de la 5 la 7 ani** cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, ca circumstanțe atenuante fiind stabilite recunoașterea vinei și căința sinceră, că lipsesc circumstanțe agravante enunțate în art. 77 Cod penal, bazându-se inclusiv pe prevederile art. 75 Cod penal.

De asemenea, instanța de fond corect a invocat prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare și a considerat rațional și echitabil a-i stabili o pedeapsă cu închisoare, în limitele noi stabilite.

Pe lângă aceasta, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia din 27.02.2018 în baza art. 174 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Deci, instanța de fond just a considerat necesară aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece acesta a săvârșit infracțiunea în termenul de probă, fiind minor la momentul condamnării anterioare, indicând că măsura de pedeapsă posibilă de a-l corija poate fi numai privațiunea de libertate.

Soluția instanței de fond este corectă, fiind stabilit că inculpatul, care a fost anterior judecat, a comis fapta incriminată în termenul de probă, astfel că stabilirea unei pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum solicită apărarea, nu este posibilă.

Mai mult, potrivit art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă

infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Afirmațiile apărării că inculpatul a executat termenul de probă stabilit anterior nu generează aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpatul nu a respectat condițiile impuse și a comis în termenul de probă de 1 an o infracțiune intenționată gravă.

Inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pe art. 174 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, perioadă în care a comis infracțiunea, astfel că suspendarea condiționată a executării pedepsei repetat nu-și va atinge scopul de corectare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, având în vedere personalitatea acestuia, care anterior a săvârșit o infracțiune, iar scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea lui de societate.

Deci, este întemeiată concluzia instanței de fond în latura pedepsei stabilite inculpatului, or, acesta anterior a fost judecat și a comis fapta incriminată în termen de probă, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei nu a fost atins, iar acesta nu și-a făcut concluziile necesare și nu a pășit pe calea corectării și reintegrării în societate.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe probele administrate, iar afirmațiile apărării că instanța greșit a individualizat pedeapsa și nu a ținut cont de faptul că se află în relații de concubinaj și are un copil minor, sunt irelevante, or, instanța de apel reiese din criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite la art. 75 Cod penal, din caracterul infracțiunii, care este una gravă și ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei prevăzute de norma penală, care sunt în corespundere și cu prevederile **art. 70 alin. (3¹) Cod penal**, art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

Prin urmare, **este echitabilă pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare**, fără amendă, **corect fiind stabilită inculpatului categoria și durata pedepsei**, deoarece scopul pedepsei nu poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate.

Ori, se atestă lipsa circumstanțelor care ar servi temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, iar recunoașterea vinovăției și căința sinceră au fost luate în considerație la reducerea pedepsei până la limita minimă prevăzută de lege, conform art. 364¹ Cod procedură penală.

Totodată, faptul că la momentul judecării cauzei inculpatul a executat pedeapsa anterioară stabilită, nu exclude aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece a comis faptele incriminate în termenul de probă stabilit anterior.

Argumentele apărării referitor la pedeapsa stabilită inculpatului au constituit obiect de discuție în cadrul instanței de fond, motivare pe care instanța de apel o însușește, conform practicii CtEDO, în hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

5. Avocatul Nicolae Stroncea a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel declarat.

Astfel, instanțele de fond și de apel eronat au aplicat prevederile art. 85 Cod penal și au adăugat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare încă 2 luni din pedeapsa

executată, stabilită prin sentința anterioară, fiind încălcate prevederile art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, conform cărora se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința anterioară nu a fost anulată.

Prin urmare, instanțele nu au luat în considerare că la momentul emiterii sentinței, inculpatul avea executată de fapt și de drept pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Drochia din 27.02.2018 și antecedentul penal era deja stins.

Conform certificatului eliberat de către Biroul de Probațiune Glodeni, Bondarenco I. a fost exclus de la evidență la 14.03.2019, în temeiul art. 275 alin. (1) lit. h) Cod de executare, datorită respectării de către condamnat a comportamentului stabilit prin hotărârea judecătorească și expirarea termenului de probă, această decizie nefiind anulată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În corespundere cu art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Conform art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal. În corespundere cu art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea

completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*), stabilind inculpatului pedeapsa de **3 ani și 4 luni închisoare** în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 7 ani, nu a aplicat față de inculpat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal în coroborare cu cele din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, depășind, astfel, limita maximă de pedeapsă prevăzută de lege.

Ori, în procedura aplicării consecutive a normelor vizate supra, inculpatului, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a-i fi aplicată pedeapsa de 3 ani și 1 lună închisoare, fără amendă.

Iar, în temeiul art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Drochia din 27.02.2018, urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, fără amendă.

Totodată, este nefondat argumentul recurentului că: *„instanțele de fond și de apel eronat au aplicat prevederile art. 85 Cod penal și au adăugat la pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare încă 2 luni din pedeapsa executată, stabilită prin sentința anterioară, fiind încălcate prevederile art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal..., la momentul emiterii sentinței, inculpatul avea executată de fapt și de drept pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Drochia din 27.02.2018 și antecedentul penal era deja stins”* (*pct. 5. din decizie*), deoarece art. 90 alin. (10) Cod penal prescrie imperativ și clar că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal.

În același timp, art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, stipulează la fel de clar că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

Astfel, normele vizate individualizează pedeapsa în raport cu data comiterii infracțiunii noi, dar nu cu cea de aplicare a pedepsei definitive.

Ori, în speță, inculpatul a comis o nouă infracțiune în perioada de probațiune, deci, până a fi stins antecedentul penal anterior.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Dat fiind că, încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casarea deciziei contestate în latura pedepsei penale, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

În rest, decizia contestată urmează a fi menținută.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Nicolae Stroncea, casează decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 octombrie 2020, în privința inculpatului Bondarenco Ion XXXX, în latura pedepsei penale, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Lui Bondarenco Ion XXXX, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a-i aplica pedeapsa de 3 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Drochia din 27.02.2018, a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 9 aprilie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico